

ନୂଆ ବର୍ଷର ବିଶେଷ ସଂକଳ୍ପ — “ମାଷ୍ଟର ବିଧାତା ହୁଅ”

ଆଜି ବିଧାତା ପିତା ନିଜର ମାଷ୍ଟର ବିଧାତା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାର ଚାର୍ଟକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ବିଧାତା ଦ୍ଵାରା ମିଳିଥିବା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ସମ୍ପଦ ଯଥାସ୍ଥରୁ କେଉଁ କେଉଁଥିରେ ବିଧାତା ପିତାଙ୍କ ସମାନ ମାଷ୍ଟର ବିଧାତା ହୋଇପାରିଛନ୍ତି ? ଇଞ୍ଜାନର ବିଧାତା ହେଲେଣି ? ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଶକ୍ତି ଗୁଡିକରେ ବିଧାତା ହେଲେଣି ? ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ, ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତିର, ସର୍ବଗୁଣର ବିଧାତା ହେଲେଣି ? ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ଦେହର ବିଧାତା ହେଲେଣି ? ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ସହଯୋଗ ଦେବାରେ, ନିର୍ବଳ ଆତ୍ମାକୁ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂଗଢ଼ାଣରେ ବିଧାତା ହେଲେଣି ? ସମ୍ପର୍କରେ ବିଧାତା ହେଲେଣି ? ଅପ୍ରାପ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା କରିବାର ଉପକ୍ରମ ଉତ୍ସାହର ବିଧାତା ହେଲେଣି ? ଏହି ଚାର୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାଷ୍ଟର ବିଧାତା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଦେଖୁଥିଲେ ।

ବିଧାତା ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ସମୟରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଦାନ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା । ବିଧାତା ଅର୍ଥାତ୍ ଖୋଲା ହୃଦୟ । ସାଗର ଭଳି ଦାନ କରିବାରେ ଉଦାରଚିତ୍ତ । ବିଧାତା ଅର୍ଥାତ୍ ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀଙ୍କ ବୃକ୍ଷତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆତ୍ମାଠାରୁ ନେବାର ଇଚ୍ଛା ନଥିବ, ସର୍ବଦା ଦେବାର ଇଚ୍ଛା । ଯଦି କେହି ଆତ୍ମିକ ସନ୍ଦେହ, ସହଯୋଗ ଦେଉ ବି ଆତ୍ମା ତେବେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାପ୍ତି ବଦଳରେ ପଦ୍ମଗୁଣା ଫେରସତ କରୁଥିବେ । ଯେପରି ବାବା କିଛି ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ, କେବଳ ଦିଅନ୍ତି । ଯଦିଓ କୌଣସି କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନିଜର ପୁରୁଣା ମୂଲ୍ୟହୀନ ଧନ ସମ୍ପଦ ଅର୍ପଣ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତା’ ବଦଳରେ ବାବା ତାଙ୍କୁ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଦେଉଛନ୍ତି ଯାହାକି ବାବାଜୀଙ୍କ ନେବା ଦେବାରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହିଭଳି ମାଷ୍ଟର ବିଧାତା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ, ପ୍ରତି ପାଦରେ ଦାତାର ପାର୍ଟ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା । ମହାନ ଦାତା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଧାତା । ସର୍ବଦା ଦାତା ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସର୍ବଦା ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ହୋଇଥିବେ । ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥପାଠରୁ ସର୍ବଦା ଦୂରରେ ରହୁଥିବେ ଏବଂ ବାବାଜୀଙ୍କ ଭଳି ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଥିବେ । ବିଧାତା ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଗିରାଂଗ ସମ୍ମାନ ଦେବାର ରେକର୍ଡ ଥିବ । ବିଧାତା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦାତା ଅର୍ଥାତ୍ ମହାନ ହୋଇଥିବେ । ଏହିଭଳି ବିଧାତା କେତେ ପରିମାଣରେ ହେଲେଣି ? ବିଧାତା ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜବଂଶୀ । ବିଧାତା ଅର୍ଥାତ୍ ପାଳନହାର । ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ସର୍ବଦା ସନ୍ଦେହ ଏବଂ ସହଯୋଗର ପାଳନା ଦେଉଥିବା ଆତ୍ମା । ବିଧାତା ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ସମ୍ପନ୍ନ । ତେବେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ନେବାବାଲା ଅଟ, ନା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାବାଲା ମାଷ୍ଟର ବିଧାତା ଅଟ ?

ଏବେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ତୁମକୁ ମାଷ୍ଟର ବିଧାତାର ପାର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ହେବ କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତ ପାଖେଇ ଆସିଲାଣି ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏବେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ଵ କରିବାର ଭାବନା ରଖିଥିବ ତେବେ ବିଧାତା କିପରି ହେବ ? ଏବେ ତ ଦେବା ହିଁ ନେବା ଅଟେ, ଯେତେ ଦେବ ସେତେ ଆପେ ଆପେ ବଢିବ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛାର ଗ୍ରହଣ ହୁଅ ନାହିଁ । ଏବେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟ ନିଜର ବିନାଶୀ ଆଶାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ଥିବ ତେବେ ବିଶାଳ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଆଶାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କିପରି କରିବ ! ଟିକିଏ ନାମ ହେବା ଦରକାର, ମାନ-ସମ୍ମାନ ମିଳିବା ଦରକାର, ସନ୍ଦେହ ଦରକାର, ଶକ୍ତି ଦରକାର, ଏବେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାର୍ଥପାଠ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଅର୍ଥେ ଏହି ଇଚ୍ଛା ଗୁଡିକୁ ରଖିଥିବ ତେବେ ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରକେ ଅବିଦ୍ୟା ସୃଷ୍ଟିର ଅନୁଭବ କେବେ କରିବ । ଏହି ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛାଗୁଡିକ କେବେ ବି ଭଲ ମଣିଷ ହେବା ପାଇଁ ଦେବ ନାହିଁ । ଏହି ଇଚ୍ଛା ମଧ୍ୟ ରାଜକୀୟ ଭିକାରୀ ପଣିଆର ଅଂଶ ଅଟେ । ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ ପ୍ରାପ୍ତି ଗୁଡିକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ କେବେ ଏଇଟା ଦରକାର, ସେଇଟା ଦରକାର ଗୀତ ଗାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ମିଳିଗଲା, ହୋଇଗଲା, ଏହି ଗୀତ ଗାଇଥାନ୍ତି । ବେହଦର ବିଧାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହିଭଳି ହଦର ଆଶା ବା ଇଚ୍ଛାତ ପ୍ରାପ୍ତି ଛାୟା ଭଳି ପଛେ ପଛେ ଆସିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଆପେ ଆପେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଯେବେକି ଗୀତ ଗାଉଛ ଯେ ଯାହା କିଛି ପାଇବାର ଥିଲା ତାହା ମିଳିଗଲା ତେବେ ଏହି ହଦର ନାମ ମାନ, ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇବା ବାକି କିପରି ରହିଯିବ ? ନଚେତ୍ ଗୀତକୁ ବଦଳାଇ ଦିଅ । ଯେବେକି ୫ ଡ଼ଗ୍ରା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବିଧାତାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାସୀ ହୋଇଯାଉଛି, ତୁମେ ପ୍ରକୃତିକ ମାୟାଜିତ ହୋଇଯାଉଛ, ତାହା ତୁଳନାରେ ଏହି ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛା ଗୁଡିକ ଏପରି ଅଟେ ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ତୁଳନାରେ ଦୀପ । ଯେବେକି ତୁମେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛ ତେଣୁ ଏହି ଦୀପ ଗୁଡିକ ଏବେ କ’ଣ ଆବଶ୍ୟକ ? ଆବଶ୍ୟକ ବା ଇଚ୍ଛାକୁ ତୃପ୍ତ କରିବାର ଆଧାର ହେଲା, ଯାହା ତୁମକୁ ଦରକାର ତାହା ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଦେଇଗଲା । ମାନ ଦିଅ, ନିଅ ନାହିଁ, ସମ୍ମାନ ଦିଅ, ସମ୍ମାନ ନିଅ ନାହିଁ । ଯଦି ନାମ ବିଶ୍ଵାସ ଦେବା ଦରକାର ତେବେ ବାବାଜୀଙ୍କ ନାମର ଦାନ ଦିଅ ତେବେ ତୁମର ନାମ ଆପେ ଆପେ ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇଯିବ । କାରଣ ଦେବା ହିଁ ପାଇବାର ଆଧାର, ଯେପରି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇଆସିଛି, ଯଦି କୌଣସି ବି ଜିନିଷର ଅଭାବ ଥିବ ତେବେ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଜିନିଷକୁ ଦାନ କରାଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ସେହି ଦାନ କରିବା ପୁଣି ପ୍ରାପ୍ତିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ । ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ

ଦାତାତ୍ମକର ସନ୍ତାନ ଦେବାବାଲା ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛ, ତୁମମାନଙ୍କର ମହିମା ହେଲା ଦେବାବାଲା ଦେବତା, ଶାନ୍ତି ଦେବତା, ସମ୍ପଦତ୍ତି ଦେବତା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ନେବାବାଲା କହି ମହିମା କରୁନାହାନ୍ତି । ତେବେ ଆଜି ଏହି ଚାର୍ଟକୁ ବାବା ଦେଖୁଥିଲେ । ଦେବତା ହେବାବାଲା କେତେ ଜଣ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ନେଲାବାଲା କେତେ ଜଣ ଅଛନ୍ତି । ଲୌକିକ ଆଶା ବା ଇଚ୍ଛାଶୁଚିକ ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଏବେ ଅଲୌକିକ ଜୀବନର ବେହରା ଇଚ୍ଛାଶୁଚିକୁ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା ତ ଜଞ୍ଜନ ଯୁକ୍ତ ଅଟେ ନା । ଏହା ତ ହେବା ଦରକାର ନା । କିନ୍ତୁ କେହି ବି ହର ପ୍ରାପ୍ତିର ଇଚ୍ଛା ରଖିଥିବା ଆତ୍ମା କେବେହେଲେ ମାୟାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରି ନାହିଁ । ମାଗିବା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ଜିନିଷ ଏହା ନୁହେଁ । କାହାକୁ କହିବ ମୋତେ ସମ୍ପାଦ ଦିଅ ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପାଦ ଦିଆ କରାଅ, ତାହା ନୁହେଁ । ମାଗିବା ଦ୍ଵାରା ମିଳିବାର ରାସ୍ତା ହିଁ ଭୁଲ, ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସ୍ଵଧର୍ମରେ କିପରି ପହଞ୍ଚିବ ସେଥିପାଇଁ ମାଷ୍ଟର ବିଧାତା ଦୁଅ ତେବେ ଆପେ ଆପେ ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିବେ । ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଆଶା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଃଖୀ ହୋଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ମାଷ୍ଟର ବିଧାତାର ସମ୍ପାଦନରେ ରୁହ । ମୋର ମୋର କର ନାହିଁ । ସବୁକିଛି ତୋ'ର ତୋ'ର । ତୁମେ ଯଦି ତୋ'ର କରିଦେବ ତେବେ ସମସ୍ତେ କହିବେ ତୋ'ର ତୋ'ର ମୋ'ର ମୋ'ର କହିବା ଦ୍ଵାରା ଯାହା ମିଳିଥାଏ ତାହା ମଧ୍ୟ ହରାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ କାରଣ ଯେଉଁଠି ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ନାହିଁ ସେଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅପ୍ରାପ୍ତି ସହିତ ସମାନ । ଯେଉଁଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଅଛି ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ସହିତ ସମାନ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ତୋ'ର-ତୋ'ର କହିବା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତି ସଂପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ଏଠାରେ କୌଣସି ଗମ୍ଭୀର ଭିତରେ ଯେତେବେଳେ ଶବ୍ଦ କରୁଛ ତେବେ ସେହି ଶବ୍ଦ ହିଁ ପୁଣି ଫେରି ଆସୁଛି । ସେହିପରି ଏହି ବେହରା ଗମ୍ଭୀର ଭିତରେ ଯଦି ତୁମେ ମନେ ମନେ ମୋର ବୋଲି କହୁଛ ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ତରଫରୁ ସେହି ମୋର ଶବ୍ଦ ହିଁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଉଛ ।

ତୁମେ ବି କହିବ ମୋର, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କହିବେ ମୋର ସେଥିପାଇଁ ଯେତେ ଯେତେ ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହରେ (ସ୍ଵାର୍ଥ କାରଣ ନୁହେଁ) ତୋ'ର ବୋଲି କହିବା ସେତିକି ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମକୁ ତୋର ବୋଲି କହିବ । ଏହି ବିଧି ଦ୍ଵାରା ମୋର ମୋରର ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛା ବେହରାରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ନେବତା ଅର୍ଥାତ୍ ନେବାବାଲା ପରିବର୍ତ୍ତେ ମାଷ୍ଟର ବିଧାତା ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଏହି ବର୍ଷ ଏହି ବିଶେଷ ସଂକଳ୍ପ କର ଯେ ସର୍ବଦା ମାଷ୍ଟର ବିଧାତା ହୋଇ ରହିବି । ବୁଝିଲ ।

ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଜୋନ୍ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମହାନ ହେବାର ଅଛି ନା । ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ନିଜେ ମହାନ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦାତା ହେବା । ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ସମ୍ପଦନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ର । ଦେଶ ସମ୍ପଦନ୍ନ ହୋଇଥାଉ କି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମହାନ ଆତ୍ମାମାନେ ତ ସମ୍ପଦନ୍ନ ଅଟ ନା ସେଥିପାଇଁ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଅର୍ଥାତ୍ ମହାଦାନୀ ଆତ୍ମାମାନେ ।

ଅନ୍ୟମାନେ ହେଲେ ଯୁ.ପି.ର ନିବାସୀ । ଯୁ.ପି.ରେ ମଧ୍ୟ ପତିତ-ପାବନୀ ଗଙ୍ଗାର ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରାପ୍ତି ସଂପ୍ରାପ୍ତ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ଯାଇ ତ ପତିତ-ପାବନୀ ହୋଇପାରିବେ । ତେଣୁ ଯୁ.ପି ନିବାସୀ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ରତାର ଉତ୍ତର ଅଟନ୍ତି, ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ପବିତ୍ରତାର ଆଞ୍ଜଳି ଦେଉଥିବା ମାଷ୍ଟର ବିଧାତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଉଭୟ ମହାନ ହେଲେ ନା । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ମହାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି ।

ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ତ ତବଲ ନିଶାରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ଯୋଗର ନିଶା, ଅନ୍ୟଟି ସେବାର ନିଶା, ଅଧିକାଂଶ ସନ୍ତାନ ଏହିଭଳି ୨ଟି ନିଶାରେ ସର୍ବଦା ରହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ତବଲ ନିଶା ହିଁ ଅନେକ ନିଶାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିପାରିବ । ତେଣୁ ତବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୁଇଟି କଥାର ଦୌଡରେ ଭଲ ନମ୍ବର ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ଏବଂ ସେବାର ଗୀତ ସଂପ୍ରାପ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଗାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତିନିଟିଯାକ ନଦୀର ସଂଗମ ହୋଇଛି । ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା, ସରସ୍ଵତୀ, ତିନିଟି ହୋଇଗଲେ ନା । ସର୍ବତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ଆଲ୍ଲାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନ ତ ଏହି ମଧୁବନ ଅଟେ ନା । ଏହି ଆଲ୍ଲାତ୍ମକ ସ୍ଥାନରେ ତିନିଟିଯାକ ନଦୀର ସଂଗମ ହୋଇଛି । ଆରହ୍ଲା!

ସମସ୍ତେ ସଦା ମାଷ୍ଟର ବିଧାତା, ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାର ଭାବନାରେ ରହୁଥିବା, ଦେବତା ହେଉଥିବା, ସର୍ବଦା ତୋର ତୋ'ରର ଗୀତ ଗାଉଥିବା, ସର୍ବଦା ଅପ୍ରାପ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ତୃପ୍ତ କରୁଥିବା ସମ୍ପଦନ୍ନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବିଧାତା, ବରଦାତା ବାପଦାଦାତ୍ମକର ସ୍ଵାଦପ୍ସାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଟୀରମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- ସେବାଧାରୀମାନେ ସେବା କରିବା ଦ୍ଵାରା ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ଭରିବାରେ ନିମିତ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମିକ ସେବା । ସର୍ବଦା ଉନ୍ନତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତିର ନିମିତ୍ତ କରିଥାଏ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜର ସେବା କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଅନ୍ୟକୁ ଶୁଣାଇବା ଅର୍ଥ ପ୍ରଥମେ ନିଜେ ଶୁଣୁଛ, ପ୍ରଥମେ ନିଜ କାନ ଭିତରକୁ ଯିବ ନା । ତେବେ ଶୁଣାଇବା ହେଲା ନାହିଁ ଶୁଣିବା ହେଲା । ତେଣୁ ସେବା ଦ୍ଵାରା ତବଲ ଫାଇଦା ହୋଇଥାଏ । ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଲାଭ ମିଳିଥାଏ । ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବା ଅର୍ଥ ସହଜରେ ମାୟାଜିତ ହେବା । ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁ ନାହିଁ, ତେଣୁ ମାୟା ଆସୁଛି । ସେବାଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା । ସେବାଧାରୀତ୍ଵ କେବେ ଫାଟକା

ମିଳିନଥାଏ । ଯେବେକି ଫାଟ୍‌କା ନଥା'ନ୍ତି ତେଣୁ ମାୟା କିପରି ଆସିବ । ସେବାଧାରୀ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସହଜରେ ବିଜୟୀ ହେବା । ସେବାଧାରୀମାନେ ସହଜରେ ମାଳାରେ ଆସିପାରିବେ କାହିଁକି ନା ସହଜରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ବିଜୟୀମାନେ ହିଁ ବିଜୟ ମାଳାରେ ଆସିବେ । ସେବାଧାରୀର ଅର୍ଥ ହେଲା ତାଙ୍କ ଫଳ ଖାଉଥିବା ଆତ୍ମା । ତାଙ୍କଫଳ ଖାଉଥିବା ଆତ୍ମା ବହୁତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସ୍ୱଚ୍ଛ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କତରମାନେ ମଧୁ କହିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କଫଳ, ତାଙ୍କ ପରିପରିବା ଖାଅ । ତେଣୁ ସେବା କରିବା ଅର୍ଥ ଭିଟାମିନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା । ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀ ଅଟ ନା । ତେବେ ସେବାର କେତେ ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି । ଏବେ ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ଚେକ୍ କର । ଏହିଭଳି ସେବାର ଅନୁଭୂତି ହେଉଛି । ଯେତେ ବି ଯିଏ ସମସ୍ତ ଭିତରେ ଥାଉ କିନ୍ତୁ ସେବା ଖୁସିରେ ନଚାଲ ଦେଇଥାଏ । ଯେତେ ବି ଯିଏ ବେମାରୀ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ସେବା ସୁସ୍ଥ କରିଦିଏ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ସେବା କରି କରି କେହି ରୋଗୀ ହୋଇଗଲା, ନୁହେଁ । ବରଂ ସେବା ରୋଗୀକୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥାଏ । ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ହେବା ଦରକାର । ଏହିଭଳି ବିଶେଷ ସେବାଧାରୀ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅଟ । ବାପଦାଦା ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖିଥା'ନ୍ତି କାରଣ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ତ୍ୟାଗୀ ତପସ୍ୱୀ ହୋଇଛନ୍ତି ନା । ତ୍ୟାଗ ଏବଂ ତପସ୍ୱୀକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ସର୍ବଦା ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ।

(୨) ସବୁ ସେବାଧାରୀମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ସେବାରେ ନିମଗ୍ନ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ନିମଗ୍ନ ମନେ କରି ଆଗକୁ ବଢିଚାଲି । ମୁଁ ସେବାଧାରୀ ଅଟେ, ଏହିଭଳି ମୁଁ ପଣିଆ ତ ଆସୁ ନାହିଁ ନା । ବାବା କରାଉଛନ୍ତି, ମୁଁ ନିମଗ୍ନ ହୋଇ କରୁଛି । କରାଇବାବାଲା କରାଇଚାଲିଛନ୍ତି । ଚଳାଇବାବାଲା ଚଳାଉଛନ୍ତି — ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ସବୁଥିରୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ପ୍ରୟାସ ରହିପାରିବ । ଯଦି ଭାବିଲି ମୁଁ କରୁଛି ତେବେ ସେଥିରୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ପ୍ରୟାସ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ସର୍ବଦା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ସର୍ବଦା ପ୍ରୟାସ ହେବାର ସହଜ ଉପାୟ ହେଲା କରାଇବାବାଲା ବାବା କରାଉଛନ୍ତି, ଏହି ସମ୍ପୃତିରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ସଫଳତା ମଧୁ ଅଧିକ ମିଳିବ ଏବଂ ସେବା ମଧୁ ସହଜ ହୋଇଯିବ । ମେହନତ କରିବା ପାଇଁ ପଡିବ ନାହିଁ । କେବେହେଲେ ମୁଁ ପଣିଆର ଜାଲରେ ଛନ୍ଦି ହେବାର ନାହିଁ । ସବୁ କଥାରେ ବାବା-ବାବା କହିବା ଦ୍ୱାରା ସଫଳତା ମିଳିଯିବ । ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀ ସଦାସର୍ବଦା ନିଜେ ଆଗକୁ ମଧୁ ବଢିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧୁ ଆଗକୁ ବଢାଇଥା'ନ୍ତି । ନଚେତ୍ କେବେ ଉଡିବାର ସ୍ଥିତି, କେବେ ଚଢିବାର ସ୍ଥିତି, କେବେ ଚାଲିବାର ସ୍ଥିତିରେ ଆସି ଯାଆନ୍ତି । ନିଜର ସ୍ଥିତି ବଦଳୁଥିବା କାରଣରୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିପାରିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ସବୁବେଳେ ବାବା-ବାବା କହିବାର ବି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ କରି ଦେଖାଇବାର ଅଛି । ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ବାପଦାଦାଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ରହିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବଦା ବିଘ୍ନ-ବିନାଶକ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଆରତ୍ତା!

ବରଦାନ:- ସାହସ ଏବଂ ଉପତ୍ୟାଗ-ଉତ୍ସାହରୁ ତେଣୁ ଦ୍ୱାରା ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୁଅ । ଉଡିବା ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ତେଣୁ ଆବଶ୍ୟକ — ଗୋଟିଏ ହେଲା ସାହସ ଅନ୍ୟଟି ଉପତ୍ୟାଗ-ଉତ୍ସାହ । କୌଣସି ବି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସାହସ ଏବଂ ଉପତ୍ୟାଗ-ଉତ୍ସାହ ବହୁତ ଜରୁରୀ । ଯେଉଁଠାରେ ଉପତ୍ୟାଗ-ଉତ୍ସାହ ନଥାଏ ସେଠାରେ କ୍ଳାନ୍ତି ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କ୍ଳାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି କେବେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଉଡିବାର ସ୍ଥିତି ବୃତ୍ତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମର ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତି ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମଧୁ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସାରା କଳ୍ପ ପାଇଁ କରୁଛି । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ସମୟର ପରିଚୟ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହିବ ସେତେବେଳେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧୁ ଆପେ ଆପେ ତୀବ୍ରଗତିର ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସମସ୍ତଙ୍କର ମନୋକାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ କାମଧେନୁ ଅଟନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***